

Лесніка ад гэтай нечаканай сустрэчы нібы паралізавала: ён не мог ні крыкнуць, ні варухнуцца, толькі глядзеў мядзведзю ў вочыПотым варухнуўся, апусціў пярэднія лапы. Было відаць, што сустрэча з лесніком для яго была таксама нечаканасцю, і ён не ведаў, што яму рабіць: саступіць з дарогі ці не.

Хоць мядзведзь быў і дужэйшы за лесніка, але не вытрымаў чалавечага позірку – павярнуўся і скаціўся з дарогі ў густы, зарослы крапивою і маліннікам, перавіты хмелем алешнік. Ачомаўся трохі і ляснік. Нясмела ступіў на масток. Вядома, мядзведзь спяшаўся на паляну ласавацца салодкім аўсом. На мядзведзя таксама нешта найшло. Ён стаяў нерухома, як вялізны пень, і пільна глядзеў на чалавека.

Глянуў наперад – і валасы падняліся: за пяць крокаў ад яго стаяў на задніх лапах вялізны буры мядзведзь.

Ужо каля вёскі ляснік канчаткова апамятаўся і адчуў, што нешта важнае адцягвае правае плячо. Павярнуў галаву і ўсміхнуўся: за спінаю была зараджаная стрэльба. Пад вечар ляснік выйшаў на вялікую паляну сярод лесу.

Лесніка ад гэтай нечаканай сустрэчы нібы паралізавала: ён не мог ні крыкнуць, ні варухнуцца, толькі глядзеў мядзведзю ў вочыПотым варухнуўся, апусціў пярэднія лапы. Было відаць, што сустрэча з лесніком для яго была таксама нечаканасцю, і ён не ведаў, што яму рабіць: саступіць з дарогі ці не.

Хоць мядзведзь быў і дужэйшы за лесніка, але не вытрымаў чалавечага позірку – павярнуўся і скаціўся з дарогі ў густы, зарослы крапивою і маліннікам, перавіты хмелем алешнік. Ачомаўся трохі і ляснік. Нясмела ступіў на масток. Вядома, мядзведзь спяшаўся на паляну ласавацца салодкім аўсом. На мядзведзя таксама нешта найшло. Ён стаяў нерухома, як вялізны пень, і пільна глядзеў на чалавека.

Глянуў наперад – і валасы падняліся: за пяць крокаў ад яго стаяў на задніх лапах вялізны буры мядзведзь.

Ужо каля вёскі ляснік канчаткова апамятаўся і адчуў, што нешта важнае адцягвае правае плячо. Павярнуў галаву і ўсміхнуўся: за спінаю была зараджаная стрэльба. Пад вечар ляснік выйшаў на вялікую паляну сярод лесу.

Лесніка ад гэтай нечаканай сустрэчы нібы паралізавала: ён не мог ні крыкнуць, ні варухнуцца, толькі глядзеў мядзведзю ў вочыПотым варухнуўся, апусціў пярэднія лапы. Было відаць, што сустрэча з лесніком для яго была таксама нечаканасцю, і ён не ведаў, што яму рабіць: саступіць з дарогі ці не.

Хоць мядзведзь быў і дужэйшы за лесніка, але не вытрымаў чалавечага позірку – павярнуўся і скаціўся з дарогі ў густы, зарослы крапивою і маліннікам, перавіты хмелем алешнік. Ачомаўся трохі і ляснік. Нясмела ступіў на масток. Вядома, мядзведзь спяшаўся на паляну ласавацца салодкім аўсом. На мядзведзя таксама нешта найшло. Ён стаяў нерухома, як вялізны пень, і пільна глядзеў на чалавека.

Глянуў наперад – і валасы падняліся: за пяць крокаў ад яго стаяў на задніх лапах вялізны буры мядзведзь.

Ужо каля вёскі ляснік канчаткова апамятаўся і адчуў, што нешта важнае адцягвае правае плячо. Павярнуў галаву і ўсміхнуўся: за спінаю была зараджаная стрэльба. Пад вечар ляснік выйшаў на вялікую паляну сярод лесу.